

m
d
d
6

30.XI.68

Het leven van Mevrouw en van de heer D'Hondt is een hard leven geweest, een leven van opgang en van grote beproeveningen. Daarin is het van het leven van meingen onder ons vawant. Maar toen ze op zo'nige leeftijd, in '45, besloten buiten te gaan wonen en het landhuis bouwden dat de uitsprekende, romantische naam van "Zodenhof" kreeg en daarbij vaste vorm gaven aan hun gebechtheid aan het heilige Leieland dat zij sinds jaren al kenden, en toen het tot een maatschappelijk contact kwam met de binnenhuisarchitect, de heer Mees, die de heer D'Hondt ervan wist te overtuigen dat dergelijk huis ook schilderingen moest bevatten, toen werd het echtpaar D'Hondt door een microt voorgebost die voor de meesten doodstrijd wordt, omdat ze nooit het geluk hadden een goed raadgiver ~~en~~ hen weg te ontmoeten of de feeling wisten om raad van anderen in te winnen en ook nooit de moed ~~te~~ hadden zich als "gelovigen" te voeren en raadgiver over te gaan. De heer Tuls D'Hondt was hun hobby en raadgiver over te gaan. De heer Tuls D'Hondt heeft van dat ogenblik af bewogen dat hij, voorstelde dat iemand die bij van nature was, ook een uitstot gevoelig hart gekomen die hij van nature was, ook een uitstot gevoelig hart had, dat tot zwakheid in staat was en dat hij van hem wou, maar in goede in hem toegeven kon, op gewijze, die in de ogen van allen als een dwarsleid kon voorkomen.

Ik zal nooit vergeten dat Dokter Martens, borgmriend van de heer Tuls D'Hondt, mij van zijn andere vriend, ~~en~~ apotheker Tuls Matthys zei, toen deze, nog tydens zijn leven, zijn collectie van schilderingen, meubels en voorwerpen aan de stad Brussel Niklaas wegdonde, om zelf als een kleinmaar in twee kleine Niklaas wegdonde, om zelf als een kleinmaar in twee kleine Niklaas wegdonde: "dat hij een onnozeloor was!" IK kon toen niet vermoeden dat ~~heer Tuls D'Hondt en de heer Tuls~~ hecht paar Tuls D'Hondt diezelfde dag zou herhalen, maar met grotere zwier, omdat ze er de middelen toe hadden, en wat ze in technie volharding gedurende dertig jaar hadden vergaard, uit dankbaarheid tegenover het leven, van de

Het Erf

n1

De tentoonstelling *Het Erf* verkent de collectie van Irma en Jules Dhondt-Dhaenens, waarvoor zij in 1967 het Museum Mevrouw Jules Dhondt-Dhaenens lieten bouwen. Het museum is een opmerkelijk modern ontwerp van architect Erik Van Biervliet en opende op 30 november 1968 in Deurle – pal achter villa Zodenhof van het koppel.

Deze tentoonstelling bestudeert de oorsprong van Museum Dhondt-Dhaenens en is het resultaat van een intensieve zoektocht naar persoonlijke verhalen over de stichters en hun collectie in de eigen archieven.

De historische collectie van het museum is een tijdcapsule die het verhaal vertelt van een geëngageerd mecenaskoppel. Irma en Jules Dhondt-Dhaenens kochten kunst vanuit een sterke band met de kunstenaars en de Leiestreek.

De titel *Het Erf* verwijst naar het huiselijke karakter waarin de collectie tot stand kwam en het plattelandsleven aan de Leie dat zo belangrijk was voor het echtpaar. De tentoonstelling speelt in op de persoonlijke aard van hun verzameling, maar ook op hoe het artistieke en politieke klimaat eruitzag toen de collectie ontstond. Daarnaast wil *Het Erf* bovenal nieuwe dialogen tussen de kunstwerken mogelijk maken.

fr

L'exposition *Het Erf* [La cour] explore la collection d'irma et Jules Dhondt-Dhaenens, pour laquelle ils ont fait construire leur propre musée en 1967. Un concept à la pointe de la modernité, signé par l'architecte Erik Van Biervliet. Le musée a ouvert ses portes le 30 novembre 1968 à Deurle, juste derrière la villa Zodenhof du couple.

Cette exposition revient sur les origines du Musée Dhondt-Dhaenens; il est le fruit d'une recherche intensive de récits personnels sur ses fondateurs et leur collection au sein de leurs propres archives.

La collection historique du musée est une capsule temporelle qui relate l'histoire d'un couple de mécènes engagé.e.s. Irma et Jules Dhondt-Dhaenens ont acheté des œuvres d'art parce qu'ils entretenaient un lien très fort avec les artistes et la région de la Lys.

Le titre *Het Erf* renvoie, d'une part, au cadre familial qui a vu naître la collection et, d'autre part, à la vie rurale en bord de Lys, si chère au cœur du couple. L'exposition s'inspire de la nature personnelle de la collection, mais aussi du climat artistique et politique qui régnait au moment de sa création. *Het Erf* cherche aussi, et surtout, à instaurer de nouveaux dialogues entre les œuvres d'art.

en

The exhibition *Het Erf* [The Yard] explores the collection of Irma and Jules Dhondt-Dhaenens for which they had the Museum Mrs Jules Dhondt-Dhaenens built in 1967. The museum is a remarkable modern design by architect Erik Van Biervliet. It opened on the 30th of November 1968 in Deurle – right behind the couple's Villa Zodenhof.

This exhibition studies the origins of the Museum Dhondt-Dhaenens. It is the result of an intensive search for personal stories about the founders and their collection in the museum's own archives.

The museum's historical collection is a time capsule telling the story of a committed couple of patrons of the arts. Irma and Jules Dhondt-Dhaenens purchased art out of a strong bond with the artists and the Leie region.

The title *Het Erf* refers to the homely atmosphere in which the collection was created and the rural life on the banks of the river Lys that was so important to the couple. The exhibition echoes the personal nature of their collection, but also the artistic and political climate at the time the collection was created. In addition, *Het Erf* primarily aims to facilitate new dialogues between individual artworks.

gemeenschap, aan het Vlaamsche volk, aan de Leiestreek
waar zij zo gelukkig gewest zijn, ten geschenke gunden geven.

Wat betekent die vergemenging van uitbluifend vloams werk, - hoofdzakelijk schilderijen. Ik moet u eerlijk bekennen dat ik, toen ik van oomen had dat dit Museum zou ontstaan, mij afvroeg of die vergemenging wel de moeite waard was om daar een Museum geconsacreerd te worden. Ik kende die vergemenging, maar ik had ze eigenlijk nooit in haar gheduidelijker overzien, omdat ze over het gehele huis verspreid was. Ik moet u bekennen, en dat is mijn speciale oontwijding, dat ik die vergemenging in dit Museum wel heb overzien, dat ja voor mij een verrassing is geworden. Dat we een Museum rijker zijn geworden, waarin bovendien heel wat culturele activiteiten gaan worden tot stand gebracht, is bestaat, maar de actuele opvattingen, - als beantwoordend aan de heele vader- en welsdaad, maar dat die collectie niet voort kan worden en gelijk in sommige opzichten, b.v. in verband met Servais een ensemble biedt dat in geenszake onder Museum van ons land vergelijkbaar is voor mij van onenigheid veel meer belang. De vergemenging D'Hondt is electrisch, niet van een bepaald opzet verbonden. De enige bedoeling is gevreesd, werk van goede hoedenheid bijen te brengen en daarin is het team D'Hondt - Mees letter toe geslaagd. De heel bijzondere en uniekeheid van die vergemenging is ongetwijfeld dor het heiland, de Latijnse School, hier in de eerste plaats aansprekend, met uitstekend werk van De Saedeleer en Van de Woestyne, van Georges Minne en Servais, van Poncelle, Frits van de Bogaert en Gust de Smet, van Hubert Malpas en nog veel anderen die onverbreekbaar met de heile verbonden zijn. Maar de vergemenging onval buiten dien nog een Kraus zijn. Naar de vergemenging onval buiten dien nog een Kraus zijn andere namen, andot het werk van vele andere meesters, die en - verschijnen voor ons land, hem tenslotte even lief was. Ik denk aan Meesnier, aan Takob Smits,

nl

Fragmente uit de speech van
Walter Van Beselaere, toenmalig
hoofdconservator van het KMSKA,
tijdens de opening van MDD, 1968.

‘Het leven van mevrouw en de heer Dhondt is een hard leven geweest, een leven van opgang en van zware beproevingen. Daarin is het aan het leven van menigeen onder ons verwant. [...]’

fr

Extraits du discours de Walter
Van Beselaere, alors conservateur
en chef du KMSKA, lors de
l'inauguration du MDD, 1968.

«La vie de Mme et M. Dhondt n'a pas été un long fleuve tranquille, mais plutôt une succession de moments de bonheur et de rudes épreuves. Comme pour la plupart d'entre nous. [...]»

Irma Dhaenens (1892–1973) werd door vrienden en familie beschreven als een nuchtere, bescheiden vrouw van eenvoudige komaf, die een onvoorwaardelijke liefde had voor haar man. Ze was een vrouw van weinig woorden en van snelle beslissingen. Ze stond haar echtgenoot bij in zijn eerste zakelijke activiteit, een groot-handel in pootaardappelen, wat hen behoorlijk kapitaalkrachtig maakte in de jaren twintig. Als jonge vrouw controleerde ze persoonlijk, boven het gapinge ruim, de inscheping van aardappelen in Noord-Afrikaanse havens. Na het plots overlijden van haar echtgenoot in 1969 nam ze met grote gedrevenheid het voorzitterschap van de stichting op zich tot aan haar dood.

Irma Dhaenens (1892-1973) était décrite par ses ami.e.s et sa famille comme une femme simple, d'origine modeste, qui vouait un amour inconditionnel à son mari. C'était une femme de peu de mots qui prenait rapidement des décisions. Elle a aidé son mari dans le cadre de sa première activité commerciale: la vente en gros de pommes de terre de semence. Une activité qui leur a assuré une certaine aisance financière dans les années 1920. La jeune femme contrôlait personnellement, au-dessus de la cale béante, l'embarquement des pommes de terre dans les ports d'Afrique du Nord. Au décès soudain de son mari, en 1969, elle a assumé la présidence de la fondation avec dynamisme jusqu'à sa mort.

en

Excerpts from the speech by
Walter Van Beselaere, then
conservator of KMSKA, at
the opening of MDD, 1968.

‘Mrs and Mr Dhondt’s life has been a hard one, a life of both success and of severe trials. In this it relates to the lives of many of us. [...]’

Irma Dhaenens (1892–1973) was described by friends and family as a down-to-earth, modest woman of humble origins, who had an unconditional love for her husband. She was a woman of few words and quick decisions. She assisted her husband with his first business activity as a seed potato wholesaler, which made them rather wealthy in the 1920s. As a young woman, she personally monitored the loading of potatoes in North African ports, standing above the gaping holds. After her husband's sudden death in 1969, she took on the chairmanship of the foundation with great enthusiasm until her death.

Irma Dhondt-Dhaenens ontvangt prins Albert van België in de breigoed fabriek NV Safti
Irma Dhondt-Dhaenens accueille le prince Albert de Belgique à l'usine de tricots NV Safti
Irma Dhondt-Dhaenens welcomes Prince Albert of Belgium to the knitwear factory NV Safti

ⁿ¹

[...] De verzameling Dhondt is eclectisch, niet aan een bepaald opzet verbonden. De enige bedoeling is geweest, werk van goede hoedanigheid bijeen te brengen. [...]’

Over het leven van Roger Dhondt (1916–1931), de enige zoon van Jules en Irma, is weinig bekend. Zijn overlijden was al meer dan vijfendertig jaar geleden toen het museum in 1968 opende. De achtergebleven leegte vormde een belangrijke aanleiding om de hele collectie voor de komende generaties te bestendigen en presenteren in een eigen museum. Het gemis en de eenzaamheid zijn vervlochten in een selectie portretten. Zwijgzaam, verstild en in gedachten verzonken, roepen deze figuren herinneringen op aan eenzaamheid en een zwaar en ondraaglijk verlies.

^{fr}

«[...] La collection Dhondt est éclectique, sans structure particulière, le seul objectif étant de rassembler des œuvres de belle facture. [...]»

On ne sait pas grand-chose de la vie de Roger Dhondt (1916-1931), le fils unique de Jules et Irma. Il était mort depuis plus de trente-cinq ans quand le musée a ouvert ses portes en 1968. Le vide qu'il a laissé est l'une des principales raisons qui ont sous-tendu la volonté de perpétuer l'intégralité de la collection pour les générations futures et de la présenter dans un musée dédié. La disparition et la solitude s'entremêlent dans une sélection de portraits. Silencieux, paisibles et perdus dans leurs pensées, les personnages évoquent des souvenirs de solitude et une perte lourde, insupportable.

^{en}

[...] The Dhondt collection is eclectic, with no particular plan. The sole purpose has been to collect work of good quality. [...]’

Little is known about the life of Jules and Irma's only son Roger Dhondt (1916–1931). When the museum opened in 1968, he had passed away more than thirty-five years prior. The emptiness his passing had left behind was an important reason to perpetuate the entire collection for future generations, presented in its own museum. Loss and loneliness are intertwined in a selection of portraits. Silent, still and lost in thought, these figures evoke memories of loneliness and a loss as heavy as unbearable.

Patiozaal van het museum in 1968
Salle du patio du musée en 1968
Patio room of the museum in 1968

ⁿ¹

‘De heer Dhondt heeft van dat ogenblik af bewezen dat hij, naast de keiharde zakenman die hij van nature was, ook een uiterst gevoelig hart had dat tot zwakheden in staat was en dat hij aan het weke maar goede in hem toegeven kon, op een wijze, die in de ogen van velen als een dwaasheid kon voorkomen.’

^{fr}

«À partir de ce moment-là, M. Dhondt a prouvé que derrière l'homme d'affaires intraitable se cachait un homme doué de sentiments qui avait ses faiblesses, capable de laisser s'exprimer son côté sensible, mais bon, d'une manière qui pouvait s'apparenter à de la folie aux yeux de beaucoup.»

^{en}

‘From that moment Mr Dhondt proved that, in addition to being the tough business man he was by nature, he also had an extremely sensitive heart that was capable of weaknesses and that he could give in to the soft but good in him, in a way which could appear to many as folly.’

Jules Dhondt (1889–1969) had een neus voor zaken. De oprichting van vzw Stichting Jules Dhondt in 1964 had als doel “de middelen te verschaffen om actief bij te dragen tot de ontwikkeling van het bewustzijn van de Vlamingen als volksgemeenschap én het verheffen van het peil van hun kultuur.” Zich ervan bewust dat hij zijn fortuin en welstand te danken had aan het Vlaamse volk, wilde hij iets teruggeven. Zo groeide het idee om een openbaar museum te openen. Jules Dhondt kocht de kunstwerken – die later aan het museum geschonken werden – onder andere bij Galerie Georges Giroux (GGG), tijdens de veilingen van het Paleis voor Schone Kunsten en direct van de kunstenaars zelf.

Jules Dhondt (1889–1969) avait le sens des affaires. La création de la fondation sans but lucratif Jules Dhondt en 1964 avait pour objectif de «fournir les moyens de contribuer activement au développement de la conscience du peuple flamand en tant que communauté et d'élever le niveau de sa culture.» Conscient qu'il devait sa fortune et sa prospérité au peuple flamand, il tenait à lui rendre la pareille. D'où l'idée d'ouvrir un musée public. Jules Dhondt a notamment acheté les œuvres d'art (qui ont ensuite été données au musée) à la Galerie Georges Giroux (GGG) et lors de ventes aux enchères au Palais des Beaux-Arts, mais aussi directement aux artistes.

Jules Dhondt (1889–1969) had a nose for business. The creation of the non-profit foundation Stichting Jules Dhondt in 1964 aimed to “provide the means to actively contribute to the development of the awareness of the Flemish people as a community and to raise the level of their culture.” Aware of the fact that he owed his fortune and wealth to the Flemish people, he wanted to give something back. This is how the idea of opening a public museum grew. Jules Dhondt purchased the artworks – which were later donated to the museum – from, among others, Galerie Georges Giroux (GGG), the auctions of the Centre for Fine Arts in Brussels, and directly from the artists.

Jules Dhondt (zittend) ontvangt zijn gasten tijdens de officiële opening in 1968
Jules Dhondt (assis) reçoit ses invités lors de l'inauguration officielle en 1968
Jules Dhondt (seated) receiving his guests during the official opening in 1968

n1

‘Maar toen ze bijna op vijftigjarige leeftijd in 1937 besloten buiten te gaan wonen en het landhuis bouwden dat de veelsprekende, romantische naam ‘Zodenhoef’ kreeg en daarbij vaste vorm gaven aan hun gehechtheid aan het heerlijke Leieland dat zij sinds jaren al kenden [...]’

fr

«Mais quand, à près de 50 ans, en 1937, ils décident d'aller vivre ailleurs et construisent une maison de campagne à laquelle ils donnent le nom romantique et éloquent de ‘Zodenhoef’, ils expriment leur attachement à la belle région de la Lys, qu'ils connaissent depuis tant d'années [...]»

en

‘But when they decided in 1937, almost fifty years old, to live in the country and built the country house that was given the eloquent, romantic name ‘Zodenhof’, thereby solidifying their attachment to the wonderful Leieland they had known for years [...]’

Irma en Jules leefden tussen hun collectie in villa Zodenhoef. Hun overtuigende missie inspireerde verschillende vrienden om ook kunstwerken te schenken aan de stichting. Zo schonken de heer en mevrouw Vyncke-Van Ecyk, galeriehouders in Gent, een houtskooltekening van Oscar Colbrandt. Toenmalig burgemeester van Deurle Antoon De Pesseroey schonk in aanloop naar de opening van het museum drie sculpturen, waaronder ook een houten beeld van Geo Verbanck.

Irma et Jules ont vécu à la villa Zodenhoef, entouré.e.s des œuvres de leur collection. Leur mission convaincante a incité plusieurs de leurs amis à faire don d'œuvres d'art à la fondation. M. et Mme Vyncke-Van Ecyk, galeristes à Gand, ont donné un dessin au fusain d'Oscar Colbrandt. Antoon De Pesseroey, alors bourgmestre de Deurle, a quant à lui fait don de trois sculptures, dont une en bois de Geo Verbanck, à l'occasion de l'inauguration du musée.

Irma and Jules lived among their collection in Villa Zodenhoef. Their conviction behind their mission inspired several friends to also donate artworks to the foundation. For example, Mr and Mrs Vyncke-Van Ecyk, gallery owners in Ghent, donated a charcoal drawing by Oscar Colbrandt. The former mayor of Deurle, Antoon De Pesseroey, donated three sculptures to the museum, including a wooden statue by Geo Verbanck.

Foto ter ere van hun 55-jarig huwelijk,
met aan de muur *Christus aan het kruis*
van James Ensor

Photo prise à l'occasion de leur
55e anniversaire de mariage, devant
le tableau *Christus aan het kruis*
de James Ensor

Photo celebrating their 55th wedding
anniversary. On the wall: *Christus
aan het kruis* by James Ensor

ⁿ¹

‘De heel bijzondere aantrekkelijkheid van deze verzameling is ongetwijfeld dat het Leieland, de Latemse School, hier in de eerste plaats aanspreekt, met uitmuntend werk [...] die onverbreekbaar met de Leie verbonden zijn [...]’

^{fr}

«L’attrait tout particulier de cette collection vient sans aucun doute du pouvoir de séduction du pays de la Lys et de l’École de Laethem-Saint-Martin, avec des œuvres d’exception [...] qui sont indissociablement liées à la Lys [...]»

Geschildeerde interieurs en landschappen zijn een thematisch zwaartepunt in de collectie. De interieurzichten van Edgard Tytgat en Rik Wouters verwijzen naar het huiselijke karakter waarin het koppel hun verzameling waarmaakte. Irma en Jules Dhondt-Dhaenens lieten zich fotograferen naast *Salon bij Georges Giroux* van Rik Wouters (1912) ter ere van hun 55-jarig huwelijk. Hun liefde voor het landelijke Vlaanderen bracht hen tot de intieme landschappen van Gustave De Smet en Constant Permeke. Ook een meer abstracte benadering van het landschap door Jean Brusselmans en Ramah (artiestennaam van Henri-François Raemaekers) maken deel uit van de collectie.

^{en}

‘The very special appeal of this collection is undoubtedly that of the Leieland and the Latem School, with excellent work [...] inseparably linked to the River Leie and the surrounding area [...]’

Les intérieurs et les paysages peints constituent un thème central de la collection. Les vues intérieures d’Edgard Tytgat et Rik Wouters évoquent le cadre familial dans lequel le couple a composé sa collection. Irma et Jules Dhondt-Dhaenens se sont fait photographier à côté de *Salon bij Georges Giroux* de Rik Wouters (1912) à l’occasion de leur 55ème anniversaire de mariage. Leur amour de la Flandre rurale les a menés aux paysages intimes de Gustave De Smet et Constant Permeke. Leur collection propose aussi une approche plus abstraite du paysage par Jean Brusselmans et Ramah (le nom d’artiste de Henri-François Raemaekers).

Painted interiors and landscapes are a thematic focal point in the collection. The interior views by Edgard Tytgat and Rik Wouters refer to the collector couple’s sense of domesticity. Irma and Jules Dhondt-Dhaenens had themselves photographed next to *Salon bij Georges Giroux* by Rik Wouters (1912) to mark their 55th wedding anniversary. Their love for rural Flanders brought them to the intimate landscapes of Gustave De Smet and Constant Permeke. A more abstract approach towards the landscape by Jean Brusselmans and Ramah (pseudonym of Henri-François Raemaekers) are also part of the collection.

Irma en Jules poseren in *Villa Zodenhof* bij een sculptuur van Geo Verbanck en het werk *Salon bij Georges Giroux* van Rik Wouters. De foto werd genomen ter ere van hun 55-jarig huwelijk in 1968.

Irma et Jules posent à la villa *Zodenhoef* près d'une sculpture de Geo Verbanck et de l'œuvre *Salon bij Georges Giroux* de Rik Wouters. Cette photo a été prise en l'honneur de leur 55ème anniversaire de mariage, en 1968.

Irma and Jules posing at the *Villa Zodenhof* next to a sculpture by Geo Verbanck and the painting *Salon at Georges Giroux* by Rick Wouters. The photo was taken to celebrate their 55th wedding anniversary in 1968.

n1

‘[...] en toen het tot een vriendschappelijk contact kwam met de binnenhuisarchitect, de heer Mees [...] toen werd het echtpaar Dhondt door een microob aangetast die voor de meesten noodlottig wordt, omdat ze nooit het geluk hadden een goed raadgever op hun weg te ontmoeten of de ‘feeling’ misten om raad van anderen in te winnen en ook nooit de moed hadden, zich als gelovigen aan hun hobby en raadgevers te geven.’

fr

«[...] et lorsqu'ils se sont liés d'amitié avec l'architecte d'intérieur, M. Mees [...] Irma et Jules Dhondt-Dhaenens ont attrapé un virus qui s'avère fatal pour beaucoup, parce qu'ils n'ont jamais eu la chance de croiser la route d'un bon conseiller ou n'ont pas eu le bon réflexe de demander conseil à d'autres et n'ont jamais eu le courage, en tant que croyants, de se donner à leur hobby et à leurs conseillers.»

en

‘[...] and when it came to a friendly contact with the interior designer Mr Mees [...] then the Dhondt couple was affected by a microbe that becomes fatal for most, because they were never lucky enough to meet a good adviser on their way or lacked the ‘feeling’ to take advice from others and also never had the courage to give themselves as believers to their hobbies and advisers.’

In de jaren rond de opening van het museum in 1968 vervulde kunstenaar en binnenhuisarchitect Jozef Mees (1898–1987) een essentiële rol binnen het aankoopbeleid als artistiek adviseur van Jules Dhondt. Mees was bevriend met Frits Van den Berghe en een verdediger van de abstracte kunst in België. Hij bood ook stelselmatig kansen aan jonge kunstenaars. Zo kocht hij in nauw overleg met Jules Dhondt werk aan van onder meer Pol Mara, Jan Burssens, Anne Bonnet en Paul Van Gysegem.

À l'époque de l'inauguration du musée, en 1968, l'artiste et architecte d'intérieur Jozef Mees (1898-1987) a joué un rôle essentiel dans la politique d'acquisition, en sa qualité de conseiller artistique de Jules Dhondt. Ami de Frits Van den Berghe, Mees était un fervent défenseur de l'art abstrait en Belgique. Il avait aussi pour habitude de laisser leur chance à de jeunes artistes. En étroite concertation avec Jules Dhondt, il a donc acheté des œuvres de Pol Mara, Jan Burssens, Anne Bonnet et Paul Van Gysegem, entre autres.

In the years around the opening of the museum in 1968, artist and interior designer Jozef Mees (1898–1987) played an essential role in the purchasing policy as artistic advisor to Jules Dhondt. Mees was friends with Frits Van den Berghe and a defender of abstract art in Belgium. He also systematically offered opportunities to young artists. In close consultation with Jules Dhondt, he purchased work from, among others Pol Mara, Jan Burssens, Anne Bonnet and Paul Van Gysegem.

vlnr. Jan Martens, Jozef Mees, Michel Seuphor, onbekend persoon, 1971
De g. à d. : Jan Martens, Jozef Mees, Michel Seuphor, personne inconnue, 1971
l to r: Jan Martens, Jozef Mees, Michel Seuphor, person unknown, 1971

Stichting Mw. Jules
Dhondt-Dhaenens
Museumlaan 14
BE-9831 Deurle
www.museumdd.be
info@museumdd.be
+32(0)93/30.17.30

Uitgegeven naar aanleiding
van de tentoonstelling
Het Erf in Museum Dhondt-
Dhaenens, Deurle, van
12.03.23-21.05.23.

Publié à l'occasion de
l'exposition *Het Erf* au Musée
Dhondt-Dhaenens, Deurle, du
12.03.2023 au 21.05.2023.

Published on the occasion
of the exhibition *Het
Erf* at Museum Dhondt-
Dhaenens, Deurle, from
12.03.23-21.05.23.

Concept

Antony Hudek,
Michiel Van Damme
Advisie / Advice /
Consultance

Dirk Snauwaert, Luc Tuymans
Teksten / Textes / Texts

Michiel van Damme
Redactie / Rédaction /
Editing

Yasmin Van 't veld
Vertaling / Traductions /
Translations

Peter Groeninck (Frans),
Michael Lomax (Engels)
Grafisch ontwerp /
Graphisme / Graphic Design

ruttens-wille
Drucker / Impression /
Printer

MDD drukt duurzaam dankzij
Zwartopwit

Le MDD fait le choix
de l'impression durable
grâce à Zwartopwit

MDD prints sustainably
thanks to Zwartopwit

zwartopwit

- © De auteurs, de kunstenaars
en Museum Dhondt-Dhaenens,
2023
- © Les auteurs, les artistes
et le Musée Dhondt-
Dhaenens, 2023
- © the authors, the artists,
and Museum Dhondt-Dhaenens,
2023

Alle rechten voorbehouden.
Geen enkel deel van deze
publicatie mag gereproduceerd
of overgedragen worden,
in enige vorm of op enige
wijze, elektronisch of
mechanisch, met inbegrip
van fotokopie, opname of
enig ander informatie-,
opslag- of ophalsysteem,
zonder voorafgaande
schriftelijke toestemming
van rechthebbenden.

Tous droits réservés.
Aucune partie de cette
publication ne peut être
reproduite ou transmise
sous quelque forme ou par
quelque moyen que ce soit,
électronique ou mécanique,
en ce compris la photocopie,
l'enregistrement ou tout
système d'information, de
stockage ou de récupération,
sans l'autorisation écrite
préalable des ayants droit.

All rights reserved. No part
of this publication may be
reproduced or transmitted,
in any form or by any means,
electronic or mechanical,
including photocopying,
recording or any other
information, storage or
retrieval system, without
the prior written permission
of rights holders.

Met de steun van /
Avec le soutien de /
With the support of
Vlaamse overheid
Meemoo
Puilaetco Dewaay Private
Bankers
De spelers van de
Nationale Loterij

**Met bijzondere dank aan /
Un merci tout particulier
à / Special thanks to**

Arne Bastien, Tommy Catteeuw
(Blackbirds), Charlotte
Cottyn, Adriaan De Kerpel,
Marc Roos (Erfgoed Deurle),
Antony Hudek, Els Jacobs,
Raphaël Van Lerberghe (Latemse
Kunstkring), Frank Demeyere
(Nationale Loterij), Peter
Pauwels, Christine Mostert
(Puilaetco), Chris Pype, Guy
Romain, Noot Schacht (Arc
Laswerk), Dirk Snauwaert, Luc
Tuymans, Edite Van den Heede,
Johan Vandermaelen, Robin Van
Der Plaetsen, Jolien Verroeye
(Cultuurregio Leie Schelde).

Museum Dhondt-Dhaenens

Goedele Bartholomeeusen
(directeur), Jan(us)
Boudewijns (tentoonstellings-
verantwoordelijke), Vincent
Laute (logistieke mede-
werker), Laurens Otto
(curator), Beatrice Peceu
(onthaalmedewerker), Jimmy
Soetaert (locatie-beheerder),
Michiel Van Damme (artistiek
medewerker en collectie-
beheer), Esther Van den
Abeele (publieksmedewerker),
An-Valerie Vandromme
(productieverantwoordelijke),
Rik Vannevel (communicatie-
verantwoordelijke).

Raad van Bestuur /
Conseil d'administration /
Board of Directors

Christine Claus (voorzitter),
Franciska Decuyper, Kim De
Weerdt, Luc Keppens, Philippe
Leeman (ondervoorzitter),
Frédéric Mariën, Carine
Stevens, Luc Tuymans,
Jan Vermassen.

Uitvoerend comité /
Comité exécutif /
Executive Committee

Christine Claus (voorzitter),
Luc Keppens, Frédéric
Mariën, Carine Stevens,
Bart Vandesompele.

Raad van Advies /
Conseil consultatif /
Advisory Committee

Frank Benijts, Bie Hooft-
De Smul, Philippe Leeman
(voorzitter), Bruno Matthys,
Paul Thiers, Benedict van der
Vorst, Arne Van Wonterghem,
Paul Vanhonnebrouck.

Patroons / Patrons

Siegfried Jonckheere,
Luc Keppens, Marc Maertens,
Damien Mahieu, Arne
Notebaert, Sabine Sagaert,
Paul Thiers, Peter van der
Graaf, Katrien Van Hulle,
Jocelyne Vanthournout,
Leo Van Tuyckom,
Hendrik Vermeire.

Deloitte. Private

CHRISTIE'S

van Leermans, van Finsor, van Rin Wouters, van Evenepoel,
van De Bruynklaer, van Toorop, van Spilliaert, van Tytgat,
van Daege, van Poerschmans, van Wolvens; ik citir ze lang
niet allen, maar wel bewust die namen die door en of voor werken
of uitmuntende wijze vertegenwoordigd zijn en van dat museum
een foel van Vlaanderens Kroon maken.

Wanneer u straks de grote tentoonstelling zult kunnen genieten,
zult u wellicht verrast staan over de fraaie realisatie vanuit
museographisch standpunt, over de goede belichting, doch u ziet in geen
enkel ander museum van dit veluwseland zulk aantreffen en waardoor
Denle-aan-de-Lieie op dag verheven wordt tot een van het
belangrijkste museum van het platteland, dat door de hoedanig-
heid van jene collectie en de voortreffelijkheid van de presentatie
de voorproef der vergelijking met de vooraanstaande musea glans-
rijk doortrekt.

Maar ik zou willen vragen u niet door dat geval te laten mis-
leiden. Ik zou jeff. speciaal uw aandacht willen vragen voor het
schilderij dat opgetekend door de heer Mees op de ereplaats werd
gezet, het eerste werk dat u te zien krijgt, het "Enfant
Matisse" van Evenepoel. In dat werk, dat de heer D'Haan de vijfde
jaar gelezen bij Giroux in openbare veiling tegen een heel hoge
prijs kocht, vindt u als het ware het hart van de schenker, het
volmaaktst weerspiegeld: de zuivere menselijke intonatie, de
bewondering voor het kind, de herinnering aan de schrijvendste
wonden, het vulsel van een enig kind, en ook het wegshenken,
aan de gemeenschap, van het kostbaarste begrip dat de edelslaven
D'Haan in hun leven hebben kunnen gebracht.

En ik eindig met een uichtere ~~maar~~ meer dringende rood. Kom
terug naar dit Museum, alleen, ovendag en het liefst bij zonnever,
want dan zult u elk schilderij in de Kabinetten opnemen, tot
gewekt door de zegen van het onvervagebare deugdacht, opge-
leverd nu in een blanke omgeving en in een levend contact met het
heilige heilandschap dat u, vanuit de ziel, dank zij de uitstekende
beständig aanwezig ziet en kunt bewonderen, tot
de overkoepelende kerel toe, die als een zegen hoog boven
de heilige daad van deze schenking blijft gespannen.

W. Vanbeselaere.

Irma Dhaenens opent officieel het museum in 1968
Irma Dhaenens inaugure officiellement le musée en 1968
Irma Dhaenens officially opens the museum in 1968